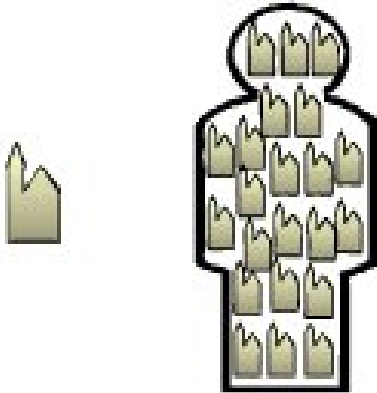

Eindtijdbode

Jezus Christus en Dien gekruisigd

<https://www.eindtijdbode.nl>

Podium en Gemeente (5)

Schriftuurlijke richtlijnen, praktische wenken en raadgevingen voor hen, die in een Gemeentelijke bediening staan.

Onder “podium”, in de ruime zin van het woord, wordt verstaan:

De plaats, de functie, in de Gemeente van de levende God, waartoe de Heilige Geest ons heeft geroepen en tot de bediening waarvan Hij ons bekleedt met macht en kracht om naar die roeping de Gemeente te dienen.

Hoofdstuk 5

2 Door God geroepen tot leiderschap in de Gemeente

Het is God, Die u roept

Een roeping tot het arbeidsveld van de Here Jezus Christus geschiedt vanwege God, de Here, Die ons **PERSOONLIJK** tot Zijn heilige dienst roept en ons hiertoe capabel maakt, nadat Hij ons heeft gereinigd (van ons oude, zondige leven) in en door Zijn Bloed.

- *“En die Hij tevoren bestemd heeft, die heeft Hij ook geroepen, en die Hij geroepen heeft, die heeft Hij ook gerechtvaardigd, en die Hij gerechtvaardigd heeft, die heeft Hij ook verheerlijkt.”* (Rom. 8:30)

Aan de andere kant echter zal Hij die “dienstknechten” die Hij niet heeft geroepen tot Zijn dienst in of voor de Gemeente, “uitrukken” uit de plaatsen, die zij op eigen initiatief hebben ingenomen.

- *“Elke plant die Mijn hemelse Vader **niet** geplant heeft, zal uitgeroeid worden.”* (Matth. 15:13b)

Zo'n bediening zal namelijk **niet** de nodige zalving

verkrijgen van God tot het voortbrengen van ‘eewigheidsvruchten’. Zulke “leiders” storten hun volgelingen met zich in het verderf, omdat zij dit Goddelijk werk MENSELIJK en dus (geestelijk) BLIND verrichten, zonder de Goddelijke kracht om het verderf (= de macht van de zonde) te ontvluchten!

- *“Laat hen gaan; het zijn blinde geleiders van blinden. Als nu een blinde een blinde geleidt, zullen zij beiden in een kuil vallen!”* (Matth. 15:14)

3

Laat het zo onder ons NIET zijn! Laat niemand zich een roeping aanmeten of aanpraten; wordt – zeker wat deze (heilige) arbeid betreft – niet de “geroepene” van mensen en roep uzelf niet tot een bepaalde arbeid; maar **laat Hem u roepen**, laat Hem u uitzenden in Zijn wijngaard! Niets geeft u zo’n zekerheid bij uw gaan en staan in het brengen van het Evangelie, dan het besef, de ervaring, dat Hij u **PERSOONLIJK** heeft geroepen. Als Hij u roept is er geen twijfel mogelijk. Neem bijvoorbeeld de roeping van Mozes, van Jozua en van zovelen, die Hij in Zijn Bijbel bij name heeft geroepen. Zo riep Hij de apostelen en werden Barnabas en Saul, de latere Paulus, door de Heilige Geest **bij name geroepen**. En dit doet Hij nu nog, vrienden! Velen kunnen **niet** op die roeping van God wachten en zijn uitgegaan – zichzelf tot Gods dienst geroepen hebbende of door mensen hiertoe “geroepen” zijnde – en werden later teleurgesteld; de ene mislukking na de andere in hun bediening ervarende. Ik wil niet zeggen dat God u niet kan gebruiken, als

u uzelf stort op het arbeidsveld; zeer zeker kan Hij u gebruiken, indien u een heilig verlangen koestert om Hem dienstbaar te zijn. Maar héél wat anders is het om de druk van Zijn hand te ervaren, als Hij u persoonlijk tot deze geestelijke strijd heeft geroepen.

4 Van al de zonen van Isaï verkoos de Here God David, om hem te zalven tot koning over Zijn volk Israël, al was hij nog heel jong (en de jongste zoon van Isaï) en naar het oog (van de mens) de minste, maar hij was **een man naar Gods hart!** Er zijn in de Gemeente van de Here, ook in deze laatste dagen, geroepenen, die – NAAR DE MENS gesproken – liever “gestenigd” moesten worden, maar in wier leven Gods Hand is uitgestrekt...

Er zijn vele christenen die zich ik weet niet “wie” of “wat” wanen; maar daarom is het bij God nog niet zo! Wees daarom voorzichtig, ga in deze dingen nooit over één nacht ijs; **wacht op de Here, Hij zal spreken!**

Wat de geroepene kenmerkt: Een wonderbare gemeenschap met de Heilige Geest

Allereerst kennen zij die (waarlijk) door God geroepen zijn een wonderbare gemeenschap met de Heilige Geest, hetgeen nodig is om in dit leven en in de dienst (van God), waartoe zij geroepen zijn, VAST te staan, dat is: ONBEWOGEN (standvastig). U moet **uit ervaring** weten dat u de Heilige Geest ontvangen hebt, dat Hij (dat is: Gods Geest)

in u woont! Wij weten dat het zegel van de doop met de Heilige Geest het spreken in tongen is! Méér nog dan het getuigenis van u, dat u de Heilige Geest hebt ontvangen, is het getuigenis van de Heilige Geest Zelf, dat Hij u “in bezit genomen” heeft, zodat u, net als Paulus, een “gevangene van Jezus Christus” bent, zodat Hij u, als Zijn instrument, in Zijn dienst kan roepen en gebruiken. Er zal dan in uw leven geen bede zijn van: “Here, Ik wil dit, wilt U het maar zegenen!”, maar **het oprechte gebed: “Here, wat wilt U, dat ik voor U doen zal?”**

Dan zal Gods Geest u heiligen en leiden naar die conditie, waar de glorie van God u vervult en omhult, waar u vol bent van de liefde van God! Alles om u heen kan dan wegvallen, maar de glorie van God zal voor u genoeg zijn. Het is daar, op die plaats van verrukkelijke aanbidding, dat Hij u Zijn wil openbaart; en u niets liever wilt doen dan **Zijn wil...**

Het is ons vlees, dat op deze weg hierheen gekruisigd moet worden (dus **wij** moeten afsterven aan onze oude, zondige, vleselijke natuur). Wij zullen veel verdrukkingen hebben (of krijgen) in het vlees, maar wij hebben de Heilige Geest om die verdrukkingen te boven te komen, om zo ons vlees (dat is: onze oude, zondige, vleselijke natuur) te overwinnen!

Ook zal Hij ons Zijn (Geestes)gaven toebedelen, om ons zo capabel te maken tot de dienst, waartoe

Hij ons zal roepen. Een aardse werkgever voorziet zijn arbeiders van het nodige en leidt hen op tot de dienst, die hij van hen verlangt; hoeveel te meer onze hemelse Werkgever. Deze gaven moeten wij – onder Zijn leiding – tot ontwikkeling brengen, ze als het ware “opwekken”. Gaven zijn een zekere vorm van openbaring van de Heilige Geest. Wij hebben te leren **hoe** wij moeten rusten in Hem, opdat Hij door ons heen kan arbeiden, Zich door ons heen kan openbaren. En hoe wij, rustend in Hem en Zijn leiding, de nodige arbeid in Zijn Naam moeten verrichten, zodat die arbeid effect zal hebben. **Wij moeten leren** om niet de Heilige Geest te willen gebruiken, maar **om door de Heilige Geest te worden gebruikt; Hij moet door ons heen kunnen spreken en handelen.** Dit alles vraagt om een leerschool, om in de praktijk opgedane ervaring... Dan pas zal Gods boodschap, gedragen door Zijn zalving, de harten van de toehoorders bereiken en die weten te beroeren tot bekering en overgave en tot toewijding aan Gods zaak! Glorie voor God!

De geroepene wordt verder gekenmerkt door een bediening overeenkomstig zijn roeping, waarin hij de werken, die Jezus deed, ook doet. Is God dienstknecht zó voorzien van het nodige en ingeleid tot het werk van zijn bediening, dan ontvangt hij van de Here van de Oogst **persoonlijk** de roep tot de bediening, die voor hem is weggelegd.

- *“Vrede zij u! ZOALS de Vader Mij gezonden heeft,*

ZEND Ik OOK u.” (Joh. 20:21b)

Wij mogen deze zending koppelen aan de zendingboodschap van de Here Jezus, die wij in Jesaja 61 vers 1-3 kunnen vinden, waarover later meer. Daarvandaan, dat Jezus getuigde:

- “Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u: Wie in Mij gelooft, zal de werken die Ik doe, ook doen, **en hij zal grotere doen dan deze**; want Ik ga heen naar **Mijn Vader.**” (Joh. 14:12)

Het zijn deze werken, overeenkomstig zijn bediening, die de roeping van de dienstknecht bewijzen.

- “Geloof Mij, dat Ik in de Vader ben en de Vader in Mij is; en zo niet, **geloof Mij dan OM DE WERKEN ZELF!**” (Joh. 14:11)

God alleen zij de eeuwige glorie!

Laten vleeselijke motieven uw roeping niet bezoedelen

Indien u tot Zijn dienst geroepen bent, pas er dan voor op dat uw roeping zich niet (geleidelijk aan) ontwikkeld in een richting die NAAR HET VLEES is, een richting die wellicht UZELF behaagd, maar NIET DE HERE dient!

Als God u, als blanke, roept om Hem bijvoorbeeld in Afrika als zendeling te dienen, dan is het niet de bedoeling om daar speciaal de blanken te gaan bedienen – tenzij de Geest van God u dit uitdrukkelijk te kennen geeft – maar om het Evangelie te brengen aan AL de mensen van dat land! Want, de blanke hoort daar oorspronkelijk niet, die is of

woont daar waarschijnlijk voor zaken of dienst. Menselijke sympathieën mogen nooit de motivatie zijn tot uw dienst voor het werk des Heren, maar alleen de liefde van God!

Ook mag een geroepen dienstknecht van God geen financieel gewin najagen. Is het toevallig zo, dat het merendeel van een Gemeente emigreert naar een ander land, dan wil het wel eens voorkomen, dat de herder van die Gemeente – zo maar opeens – ook een “roeping” krijgt voor dat land...

Er was eens een Indonesische arbeider van de Here, die een bepaalde Indonesische Gemeente had. Toen die Gemeente maar niet wilde groeien, omdat die arbeider ergens tekort schoot, had hij “zo maar opeens” een roeping voor de “Hollandse dienst”, ondanks het feit dat hij slecht zijn Nederlands sprak...

Laat de zorg voor het levensonderhoud uw hart niet vullen

U vertroebelt uw denken als u zo gaat werken; u kunt dan niet meer juist denken en de geestelijke zaken zuiver bezien. Houd u aan het Woord van God en neem genoeg met wat God in uw leven brengt. U hoeft zich, als Hij u waarlijk tot Zijn dienst heeft geroepen, geen financiële zorgen te maken! Daarom moet u goed weten of u WERKELIJK een roeping van God ontvangen hebt en dat u niet hebt gehandeld in navolging van anderen of omdat een ander u hiertoe heeft aangezet of omwille van

publiciteit of uit sympathie. **Een heilig verlangen in uw hart hebben is niet hetzelfde als een roeping van God hebben!** Maar als de Here u waarlijk heeft geroepen en gezonden dan zorgt Hij ook voor u en kunt u, net als David, getuigen:

- *“De Here is mijn Herder, mij zal niets ontbreken. Hij doet mij neerliggen in grazige weiden, Hij brengt mij zacht naar zeer stille wateren...”* (Psalm 23:1-2 en verder)

En al mocht God u beproeven voor wat uw levensonderhoud betreft, dan zal het toch met een bepaalde reden zijn dat Hij dat (tijdelijk) toelaat in uw leven. Nog een ander Schriftgedeelte geef ik u, dat heenwijst naar Gods Vaderlijke zorg voor Zijn kinderen en voor Zijn arbeider in het bijzonder.

- *“Niemand kan twee heren dienen, want of hij zal de één haten en de ander liefhebben, of hij zal zich aan de één hechten en de ander minachten. U kunt niet God dienen en de (afgodische) mammon (die rijkdom en aards bezit boven alles stelt). Daarom zeg Ik u: Wees niet bezorgd over uw leven, over wat u eten en wat u drinken zult; ook niet over uw lichaam, namelijk waarmee u zich kleden zult. Is het leven niet meer dan het voedsel en het lichaam meer dan de kleding? Kijk naar de vogels van de hemel: zij zaaien niet en maaien niet, en verzamelen niet in schuren; uw hemelse Vader voedt ze evenwel; gaat u ze niet ver te boven? Wie toch van u kan met bezorgd te zijn één el aan zijn lengte toevoegen? En wat bent u*

*bezorgd over de kleding? Kijk naar de lelies in het veld, hoe ze groeien; zij werken niet en spinnen niet; en Ik zeg u dat zelfs Salomo in al zijn luister (sv: heerlijkheid), niet gekleed ging als één van deze. Als God nu het gras op het veld, dat er vandaag is en morgen in de oven geworpen wordt, zo bekleedt, zal Hij u niet veel meer kleden, klein-gelovigen? Wees daarom niet bezorgd en zeg niet: Wat zullen wij eten? of: Wat zullen wij drinken? of: Waarmee zullen wij ons kleden? Want al deze dingen zoeken de heidenen. Uw hemelse Vader weet immers dat u al deze dingen nodig hebt. Maar **zoek eerst het Koninkrijk van God en Zijn gerechtigheid**, en al deze dingen zullen u erbij gegeven worden.” (Matth. 6:24-33)*

God willen dienen naar Zijn roeping

De taak die wij in de Gemeente van Jezus Christus – overeenkomstig onze roeping – hebben aanvaard, moeten wij goed **kennen**, maar ook zo goed mogelijk **doen**. Wij moeten die ook GETROUW doen! Ook moeten wij er goed van doordrongen zijn dat wij die taak niet voor onszelf doen, nòch voor de mensen die wij, als Gemeente, dienen; maar beseffen dat het gaat om de opbouw van Zijn Koninkrijk! Ook moeten wij goed beseffen dat wij – door Zijn uitnemende GENADE – medewerkers met Hem, tot dit (geestelijk opbouwende) werk, mogen zijn! Dit alles beseffen en er toch niet naar handelen, omdat er andere motieven gekoesterd worden,

is de oorzaak van **alle** ellende in het christendom en niet in het minst “in Pinksteren”! ¹

Het is (mede) hierdoor dat u christelijke arbeiders – op het arbeidsveld van de Here – elkaar voor de voeten ziet lopen; daarom ziet u die verwarring op dit gebied om u heen. Men wil vaak niet datgene zijn waartoe de Geest van God ons gesteld heeft in het Lichaam van Christus; de één wil geen “voet” zijn, de ander geen “hand”; en dat **kan niet!** Slechts **naar Zijn roeping** kan God u handhaven in Zijn Lichaam.

11

- “En **Hij** (= Jezus Christus) heeft **sommigen** gegeven als apostelen, anderen als profeten, anderen als evangelisten en anderen als herders en leraars, om de heiligen toe te rusten tot het werk van de bediening, tot opbouw van het Lichaam van Christus.” (Ef. 4:11-12)
- “God nu heeft **sommigen** in de Gemeente een eigen plaats gegeven: ten eerste apostelen, ten tweede profeten, ten derde leraars, vervolgens krachten, daarna genadegaven van genezingen, vormen van hulpverlening, bestuurlijke gaven, allerlei talen.” (1 Kor. 12:28)

Christus heeft deze arbeiders aan de Gemeente gegeven; ze zijn dus schenkingen van de Heilige Geest aan de Gemeente; namelijk allen die Hij

¹ In Pinksteren = In die Gemeente(n) waar de Pinksterboodschap en de Pinksterervaring – dus: de boodschap over en de ervaring van de uitstorting van (en dus de vervulling met) de Heilige Geest – gepredikt en ervaren wordt. (noot AK)

waarlijk tot enige bediening in de Gemeente heeft geroepen. De Here God werkt niet anders. En waarom? Omdat Hij ook Jezus Christus aan de Gemeente heeft GEGEVEN als een Hoofd van de Gemeente. Als Hij dit doet met Zijn eigen Zoon, zou Hij het dan anders doen met degenen die, in afhankelijkheid van Zijn Zoon, voor Hem mogen werken? Dat kan nooit! Discipelen kunnen nooit meer zijn dan hun Heer; een dienstknecht is niet meerder dan zijn meester. Dus, als God Jezus Christus als Hoofd heeft **geschonken** aan de Gemeente, hoeveel te meer moet Hij ook de dienaars aan de Gemeente schenken. Dit wil dus zeggen, dat God waarlijk met **een persoonlijke roeping** in een mensenleven moet komen, wil het zo kunnen zijn, dat deze geroepene – als Gods instrument – aan het Lichaam van Christus kan worden geschonken. Er is werk te over in het Koninkrijk van God; “de velden zijn al wit om te oogsten, maar er zijn zo weinig arbeiders” (zie Joh. 4:35b en Luk. 10:2). Wij herhalen hier wat Jezus Zelf heeft gezegd. Er zijn wel arbeiders, maar waarom worden **zij** dan niet uitgezonden in Gods wijngaard? God zoekt geen “gewone” arbeider, geliefden, God zoekt **GETROUWE ARBEIDERS**. Vandaag de dag zoeken de meeste arbeiders er echter niet naar om uitgezonden te worden door de Heilige Geest, maar door mensen, door machtige organisaties, die hun steunen met een maandelijks bijdrage uit hun kas. Velen willen niet door Gods Geest geroepen worden tot dit

“fulltime” werk (en dan ook echt van Zijn Geest en leiding afhankelijk zijn), maar zij willen door de mensen “geroepen” worden terwijl sommigen zichzelf hebben geroepen voor de één of andere taak in Gods Koninkrijk. Dit is de reden, waarom wij dikwijls zo velen geestelijk zien falen. Ze houden het een tijdje uit, maar missen de volharding. Zij vallen uit en ambiëren opnieuw een maatschappelijke betrekking... Sommigen vallen zelfs, ontgoocheld als ze zijn, in een werelds leven terug.

In het ware Lichaam van Christus, dat een Goddelijk organisme is, kan zoiets NIET voorkomen. Maar als de Gemeente (of Kerk) geestelijk dood is, dan formeert men een soort eenheid door middel van organisatie. Het is dan een “geestelijke club” geworden, waarin mensen door mensen worden aangesteld en/of uitgezonden!

Allen die tot het (ware) Lichaam van Christus behoren zijn echter een tempel van de Heilige Geest, Die in hen woont en Die hun – als **levende tempels** (als ware, Geest-gevulde christenen) – vervult met EEUWIG LEVEN en hen Zijn (Geestes)gaven toebedeelt, een ieder afzonderlijk **zoals Hij wil**, en Die een ieder roept om zijn (of haar) plaats in te nemen in de bediening, die Hij voor een ieder van ons reeds in gedachten heeft.

Velen willen arbeiden voor God omdat er een heilig verlangen in hun hart is om dit te doen, maar een heilig verlangen – ik herhaal het hier nogmaals – is nog geen roeping! Bedrieg uzelf

niet! U ziet het, u kunt christelijk werk verrichten en toch Christus (als uw Heer en Meester) missen! Naar menselijke begrippen kan zo'n (Goddelijke) roeping, tot de bediening in het Lichaam van Christus, wel lang op zich laten wachten. Dus, als u nog een (aardse) baan hebt, blijf daar dan nog maar werken. Bidt en wacht op Gods tijd! Hij zal u roepen, Hij zal u **duidelijk** roepen; u zult Hem niet mis kunnen verstaan. God alléén weet de tijd, wanneer u gewillig zult zijn om de prijs te betalen die hiervoor nodig is, maar u moet dan ook de Geest van God de gelegenheid geven om in u te groeien, om u zo te veranderen, dat u met een blij hart – en in (volkomen) vertrouwen op Hem – in kunt gaan op Zijn roeping. Gods Geest moet uw innerlijk veranderen, omdat (ook) u van nature egocentrisch denkt en leeft. Ondanks dat u getrouw en vurig alle mogelijke diensten volgt en eventueel in het zangkoor meedoet, kan de achtergrond van u geloofsleven toch méér gericht zijn op **uzelf** dan op God en Christus. God moet dat diepe innerlijk van u in de kruisdood voeren (= wij moeten afsterven aan onze oude natuur) en hiervoor moet u – meestal – door geestelijke diepten en smarten gaan! Dáár leert u zich innerlijk te richten op Hem, Die u alleen helpen kan! Glorie voor God!

Geen werk zoeken voort te zetten

Onder de christenjongeren zijn er velen, die een oprecht verlangen in zich koesteren om voor de

Here te werken, maar hun ambities gaan vaak een verkeerde richting op. Zij willen – bijna zonder uitzondering – graag uitgezonden worden naar of dienst doen en arbeiden voor een bestaande Gemeente, die hun op een presenteerblad wordt aangeboden. Ze willen graag een werk voortzetten, waarin een ander reeds gepionierd heeft. Maar zo'n gedrag openbaart geen ware roeping van God. Als u waarlijk bent geroepen, dan kent u, ik herhaal het, een wachtestijd, die u in gebed weet door te brengen, terwijl u zich praktisch bekwaamt in een bestaande Gemeente, om dan, na Gods roepstem te hebben gehoord en verstaan, naar die persoonlijke roeping van God, elders een Gemeente VAN DE GROND AF AAN met God op te bouwen. Of u gaat in het geloof en u BOUWT VAN DE GROND AF AAN een Gemeente op. Als u hierin slaagt, bewijst dit uw roeping, geliefden! Dan heeft u de gezindheid van een ware arbeider van de Here; een gezindheid, die ook in Paulus leefde.

- *“En evenzo stelde ik er mijn eer in om het Evangelie daar te verkondigen **waar Christus NOG NIET was genoemd**, om niet op het fundament van een ander te bouwen. Maar zoals geschreven staat: Zij aan wie niets over Hem was verkondigd, zullen het zien, en zij die het niet hebben gehoord, zullen het begrijpen.”* (Rom. 15:20)

Immer zó is ook het zendingsbevel van onze Here Jezus in Markus 16 vers 15:

- *“Ga heen in heel de WERELD, predik het Evan-*

gelie aan alle schepselen.”

De opdracht luidt niet: “Gaat heen naar al Mijn kinderen” of “naar al Mijn volk” of, zoals het nu zou kunnen luiden, “naar Mijn Gemeente” of “naar Mijn Kerk”, neen, Hij heeft ons gezonden naar de WERELD, om die te trekken uit de duisternis tot het licht, door het Evangelie van de Here Jezus Christus!

16 Als u een Bijbelschool doorlopen hebt, krijgt u er natuurlijk een diploma voor, maar u krijgt géén “geloofs- of introductiebrief”². Die krijgt u pas wanneer God uw roeping, in het arbeidsveld, heeft bewezen. Trouwens, u hoeft iemand die de dingen geestelijk onderscheiden kan, mannen die waarlijk geroepen zijn, ware dienstknechten van God, op dit punt niets wijs te maken; zij zien gauw genoeg of u door God geroepen bent of niet. Het is de Heilige Geest Die u – door alles heen – handhaaft. Dàn geven deze ware dienstknechten van God u graag – met de zegen van de Here – uw “geloofs- of introductiebrief”. U kunt dan met hen samenwerken (samen “fellowship” houden)³ en zij zullen achter u staan, voor zover mannen Gods achter u kunnen staan.

² Een geloofs- of introductiebrief = Hier: Een schriftelijk bewijsstuk dat men kan overleggen om aan te tonen dat men “geschikt is verklaard”. (noot AK)

³ Fellowship = Broederschap; omgang, gemeenschap in Christus. Broederschap = Het samen zijn – en vooral het “één in de geest zijn” – van gelovigen in de vreze van en liefde voor God. (noot AK)

Er bestaan echter ook Bijbelscholen, ook van Pinksterrichtingen, die hun leerlingen, nadat ze die school met vrucht doorlopen hebben, zomaar ergens aanstellen; maar dit is **niet Schriftuurlijk**, want mensen kunnen zich vergissen, vergissen in het feit of u wel door God geroepen bent en/of zich vergissen in welke roeping u dan wel ontvangen hebt. Een Bijbels voorbeeld is dat van Filippus en Stefanus. Zij kregen een diakenbediening, maar de Geest van God had hen tot evangelisten geroepen (zie Hand. 6, 7, 8 en 21:8). Wij moeten rekening houden met wat de Geest van God wil; laat ons in deze dingen **NOOIT** onze eigen plannen najagen!

Nooit een andere arbeider van God imiteren

Laten wij, in onze arbeid voor de Here, niet een andere werker willen imiteren. Wij moeten **NOOIT** willen imiteren; imitatie is altijd waardeloos en vals! Wij moeten deelhebber willen zijn aan de zuivere werking van de Heilige Geest door ons heen. Wij moeten willen werken zodat en zoals Hij Zich – door ons heen – kan en wil openbaren; een ieder naar zijn **eigen** roeping en heiliging. God heeft een plan met iedere man en Hij gebruikt u op het arbeidsveld op een geheel andere wijze dan mij. Waar wij voor moeten zorgen, is: dat Hij ons gebruiken **KAN!** Hoe God dit doet, is niet onze zaak!

Tevreden zijn met de roeping, waartoe Hij u roept

18

Velen in onze dagen zijn niet tevreden met het staan in de bediening van een kleine Gemeente of groep. Echter, als men in het kleine God niet getrouw kan dienen, hoe zal God ons het grote geven? Er is een spreekwoord dat zegt: “Wie het kleine niet eert, is het grote niet weerd” (= niet waard)!

Onze Heiland was geen Heiland van de (grote) menigte alleen, Hij was ook een Heiland van de “eenling”... Jezus moest door Samaria gaan om één vrouw te redden (zie Joh. 4:1-30, en ook nog vers 39-42); ook moest Hij gaan naar de bezeten man uit Gadarra (zie o.a. Mark. 5:1-20). Ook had Hij één ziel gered, namelijk de bloedvloeiende vrouw, ondanks de opeengepakte en duwende mensenmassa om Hem heen (zie o.a. Mark. 5:25-34)!

Hem dienen in liefde en trouw

Laten wij willen dienen **uit LIEFDE tot Jezus**. LIEFDE alleen brengt u over de moeilijkheden heen en doet u lopen tot de eindstreep. Deze liefde tot Jezus, die tot u komt “als met de krachtige vleugelslag” van Zijn genade, maakt voor u het zwaarste werk licht.

- “Want Mijn juk is zacht en Mijn last is licht.” (Matth. 11:30)

U moet het werk niet liefhebben, u moet Hem liefhebben. Paulus eindigt dat wonderbare hoofd-

stuk van de liefde, 1 Korinthe 13, met dit woord:

- *“En nu blijft geloof, hoop, liefde, deze drie. De meeste van deze echter is de liefde.”* (vers 13)

Het is deze liefde die u – tot de dood toe – getrouw houdt. Getrouwe plichtsbetrachting in het werk voor Jezus is een **eis!** God Zelf is getrouw en deze karaktereigenschap van Hem bouwt Hij in een ieder die – uit liefde tot Hem – voor Hem werkt. Zonder getrouwheid kan men niet verzekerd zijn van uw werk, kan men in nood niet op u rekenen. Een ontrouwe herder vlucht, als hij de wolf ziet aankomen; maar een getrouwe herder vecht ertegen en beschermt zijn schapen. God zoekt getrouwe dienaars, wat wij ook kunnen lezen in 2 Timotheüs 2 vers 2:

- *“En wat u van mij gehoord hebt onder vele getuigen, vertrouw dat toe aan TROUWE mensen, die bekwaam zijn om ook anderen te onderwijzen.”*

Met bekwaamheid onderrichten

Niet een ieder kunnen wij alle geheimenissen, alle verborgenheden van God toevertrouwen. De Here Jezus Christus Zelf heeft ons hier een voorbeeld van gegeven. Er zijn dingen, die Hij alleen aan de twaalf discipelen vertelde en niet aan de massa.

- *“En de discipelen kwamen naar Hem toe en zeiden tegen Hem: Waarom spreekt U tot hen door gelijkenissen? Hij antwoordde en zei tegen hen: Omdat het u gegeven is de geheimenissen van het Koninkrijk der hemelen te kennen, maar aan*

hen is het niet gegeven.” (Matth. 13:10-11)

Later zegt Jezus tegen diezelfde groep van discipelen, die Hij apostelen noemde:

- *“Nog veel heb Ik tegen u te zeggen, maar u kunt het **NU niet** verdragen.” (Joh. 16:12)*

Hun geestelijke groei was nog niet in die mate, dat zij dit geestelijk voedsel konden verdragen! Later zou de Geest van God het hun leren (zie Joh. 16:13).

20 Zo moet een ieder, die geroepen is om het Lichaam van Christus te dienen, dit Lichaam (= de ware Gemeente) ook getrouw dienen, maar tevens ook bekwaam zijn om anderen te onderwijzen. In het Lichaam van Christus moeten wij weten, aan wie wij deze verborgenheden van God kunnen doorgeven, omdat niet allen in dit Lichaam het hiervoor vereiste peil van geestelijke groei hebben bereikt, zodat zij het zouden kunnen verstaan. Gods Woord is nu eenmaal te heilig om er maar mee om te springen, zoals wij het zelf wensen.

De prijs willen en durven betalen in volhardende trouw

- *“Lijd verdrukkingen, als een goed soldaat van Jezus Christus.” (2 Tim. 2:3)*

Een soldaat mag de strijd niet willen ontvluchten, want hiertoe is hij juist “in dienst” genomen. Zo ook moeten wij de strijd, veroorzaakt door de machten van de duisternis, niet willen ontlopen; maar de zaak van de Here Jezus Christus juist tot overwinning willen leiden!

De machten van de duisternis werken juist het felst IN de Gemeente, die wij in de Naam van de Here dienen, maar *“alle dingen zullen meewerken ten goede, voor degenen die God liefhebben”* (zie Rom. 8:28). Deze strijd in de eigen Gemeente zal Gods dienaar kruisigen, zal het oude in hem te niet doen. Als u deze prijs, die God van u vraagt, niet wil betalen, zal de Heilige Geest u nooit kunnen bekwaamen om in uw leiding van de Gemeente te blijven staan. Ook Jezus Christus werd verraden en gekruisigd, en wel door toedoen van Zijn eigen discipel, Judas Iskariot (zie o.a. Matth. 26:14-16, 47-56). Jozef werd verkocht door zijn eigen broers (zie Gen. 37:12-36). Zó zullen ook de eigen gemeenteleden het leven van hun herder en zijn helpers kruisigen! Deze prijs **moeten** dienaren van Christus betalen, of ze nu apostel, herder, leraar, evangelist of profeet zijn; zij worden gekruisigd voornamelijk door de strijd, die **binnen in** de Gemeente is, veroorzaakt door de machten van de duisternis, die werken in het leven van de “schapen” (al kunnen we bij hen misschien beter spreken van “bokken”). Deze strijd is nodig, opdat daaruit **de ware Gemeente van God** voort zal komen. Maar laten wij in dit alles op Jezus blijven zien, Die “de Leidsman en Voleinder is van het geloof”! (zie Hebr. 12:2a). Ook Hij heeft het kruis verdragen, opdat wij **NU niet** zouden bezwijken in onze zielen, opdat wij niet zouden verflauwen. Omwille van ons heeft Hij de schande van de kruisdood veracht en alles over Zich heen

laten gaan, opdat wij **NU** zouden kunnen **blijven** staan.

Blijf Hem daarom volgen, ook als uw arbeid voor Hem moeilijk wordt, als u kritiek krijgt van uw eigen broeders en/of zusters in de Here...

- *“Niemand die ten strijde trekt, wordt verward in de zorgen voor het levensonderhoud, zodat hij hem tevreden stelt die hem voor de oorlogsvoering (of: strijd) aangenomen heeft.”* (2 Tim. 2:4)

22

Een dienaar van het Evangelie, die gezet is tot behoud en opbouw van het Lichaam van de Here Jezus Christus, hetwelk is de Gemeente, en die hiervoor als een soldaat heeft te strijden tegen de machten van de duisternis – satanische machten, die dit (Goddelijk) werk willen verhinderen en vernietigen – moet zich geen zorgen maken om het (dagelijks) levensonderhoud, het eten en drinken en alle materiële noden. Hier zal God Zelf voor zorgen, maar **Gods soldaat heeft te strijden en te overwinnen!**

- *“En ook als iemand deelneemt aan een wedstrijd, krijgt hij geen lauwerkrans (of: kroon), als hij niet de spelregels in acht heeft genomen.”* (2. Tim. 2:5)

Willen wij als overwinnaar uit deze geestelijke strijd komen en van God de overwinnaarskroon ontvangen, dan hebben wij ons te houden aan **Zijn voorschriften**; aan **Zijn Woord**, aan **Zijn wil en roeping**, aan **Zijn waarachtige Leiding**, omdat het Zijn Heilige Geest is, Die in en door ons moet strijden, willen wij ooit over satan en zijn werkers de

overwinning behalen! ⁴

• *“De landbouwer die zware arbeid verricht, moet als eerste van de vruchten genieten.”* (2 Tim. 2:6)

Maar, pas als de landman het gehele landbouwproces getrouw heeft volbracht, kan hij van de vruchten van het land genieten, nietwaar? En zo is het ook in het geestelijke.

23

Vijf eigenschappen, die kenmerkend zijn voor (ware) geestelijke leiders

Om – als arbeider van de Here – geestelijke leiding te kunnen geven, hebben wij de volgende eigenschappen van de Here nodig:

1. Geestelijk inzicht,
2. bedachtzaamheid,
3. Goddelijke visie,
4. diepe overtuiging, en
5. onbewogenheid (= standvastigheid).

Allereerst moeten wij een **degelijk, geestelijk inzicht** in Gods Woord hebben en in de zaken, die het Koninkrijk van God aangaan. Wij komen al zo dikwijls tekort aan gewoon menselijk inzicht, om de vele “gewone” zaken in de Gemeente te regelen... Maar als wij komen op het terrein van het geestelijk Koninkrijk, dan hebben wij geestelijk inzicht nodig, omdat de dingen van Gods Geest GEESTELIJK beoordeeld moeten worden (zie 1 Kor. 2:15). Door

⁴ Zie eventueel onze GRATIS studie [“De overwinnaars; over \(de macht van\) zonde en satan in de eindtijd”](#). (noot AK)

onze wedergeboorte in Christus ontvangen wij meer en meer geestelijk inzicht; wij kunnen hierdoor geestelijk denken en leren de geestelijke achtergronden zien.

24 Ik wil u een voorbeeld geven. De discipelen verbleven, in de nacht waarin de Here verraden zou worden, in Gethsémané (een hof of tuin aan de voet van de Olijfberg). De soldaten en enkele dienaars van de overpriesters, met Judas Iskariot voorop, kwamen er aan en Judas gaf de Here Jezus zijn verraderlijke kus. Onder dat gezelschap was ook een zekere Malchus, een dienaar van de hogepriester. Toen Petrus zag, dat de Here Jezus door de knechten van de hogepriester gevangen werd genomen, ontstak hij in woede, trok zijn zwaard en sloeg Malchus zijn rechteroor af (zie o.a. Joh. 18:1-11). Petrus kwam op voor zijn Meester, maar... Jezus moest hem corrigeren. De Heer bukte, nam het afgehouden oor op en plantte het weer op het hoofd van Malchus en het was voor Malchus, alsof er niets was gebeurd. In Jezus' laatste uren was er nog Goddelijke genezing en nog wel voor iemand die Hem gevangen ging nemen! Maar Petrus handelde zó, omdat hij (nog) GEEN geestelijk inzicht had. Hij begreep nog niet, dat de Zoon des mensen verraden **moest** worden, dat Hij **moest** lijden en worden gekruisigd. En dat Hij, nadat Hij eenmaal zó verhoogd was, velen (in geestelijke zin) tot Zich zou trekken. Als Petrus dit eerder begrepen had, dan zou hij dus WEL geestelijk inzicht hebben

gehad en anders hebben gehandeld.

Voor de natuurlijke dingen kunnen wij een natuurlijke weg bewandelen; **voor geestelijke dingen moeten wij Gods Weg bewandelen.** Hier moet Gods Geest ons te hulp komen; Hij zal ons verstand moeten verlichten willen wij de weg, die Hij met ons gaat (of wil gaan), verstaan. Soms laat God toe dat er vervelende, ergerlijke dingen in ons leven gebeuren, de oneffenheden – de bergen en dalen – op onze levensweg. Dit doet Hij om ons dáár te brengen, waar Hij ons tot **inzicht** kan brengen van onze eigen geestelijke toestand of die van anderen, zodat wij in zouden kunnen grijpen door woord en gebed.

Er zijn in deze eindtijd **valse** zalvingen, die teweeg worden gebracht door satan en zijn satanische geest, werkend in en door mensen. Jezus spreekt van “valse christenen”. Om deze “predikers” of “arbeiders” – die in feite dienaren zijn van satan, maar zich voordoen als engelen van het licht – te kunnen onderscheiden is er geestelijk inzicht nodig. Ogen-schijnlijk is hun “evangelie” volkomen Bijbels. Pas als Gods Geest uw ogen hiervoor opent merkt u dat hun “evangelie” niet “dwars **door** het kruis” gaat, maar er haarfijn **langs!** Zij spreken over **een** heilige geest, maar het is niet DE Heilige Geest (met hoofdletters!); ze spreken over Jezus, maar het is een andere Jezus... (zie 2 Kor. 11:4). In hoofdstuk 10 van deze studie leest u meer over zulke “christenen”.

Geestelijk inzicht en **bedachtzaamheid** gaan veelal “hand aan hand” (= samen) in de uitoefening van de één of andere bediening en ook in het leidinggeven. Daar zijn genoeg voorbeelden in de Bijbel te vinden; wij geven u in dit bestek slechts het voorbeeld van Paulus in 1 Korinthe 5 en de hierop volgende hoofdstukken en vragen uw aandacht in het bijzonder voor de verzen **5:1-5 + 9-11 + 12b + 13b, 6:8-12, 7:1-7 + 32-37 + 38a-38b + 39-40a, 9:3 + 5 + 22-23 + 27** en **10:6 + 11 + 23-31 + 32-33**.

Wat het hebben van “**een Goddelijke visie**” betreft, moet worden opgemerkt, dat hiermee niet wordt bedoeld die geestelijke ervaring van het kind van God dat, in “verrukking van zinnen” (= in vervoering door de aanraking van of vervulling met de Geest), is neergekniel! Met “**een Goddelijke visie**” wordt datgene bedoeld, wat het leven van de christen een beslissende richting geeft, waarmee de ziel geleid wordt in nederig-vertrouwen en stil-geloof. Deze visie doet in de harten van degenen die haar kennen, een hartstocht oplaaien, welke **allen** aanzet tot **da-**
den in het Koninkrijk van God.

Voor dergelijke **mannen en vrouwen** wordt het leven alleen nog maar beheerst door **dat verheven doel dat zij “najagen”**, met al de kracht die in hun werkt, door (Gods) genade. Zij kennen geen andere “ambitie”; al het andere in het leven is aan die Schriftuurlijke passie onderworpen! Zij leven in de heerlijkheid ervan en werken in het licht ervan; al het andere gaat onder in de glans, welke onver-

gankelijk is en zij zullen straks opstaan in de glorie (of: heerlijkheid) van **Hem, Die hen heeft geroepen en aangesteld.**

27 Diep in hun verlostte zielen wordt zo'n visie ontvangen,... daar groeit zij door de kracht van de Heilige Geest om nooit meer te vervagen. Mannen als wijlen William Booth, Hudson Taylor, David Brainerd en anderen hebben zulk een visie gekend en hebben de roepstem van God in hun leven dan ook beantwoord met **het offer van hun eigen leven** voor de vele mensen, die zij hebben mogen dienen.

Zo verging het hun en zo vergaat het allen, die zich "opeens" in de greep wisten en weten van Hem, Die tot Petrus en zijn broer Andreas sprak: "*Kom achter Mij (sv: volg Mij), en Ik zal u vissers van mensen maken*" (Matth. 4:19). Zijn greep alleen is vast en zeker en wat Hij vasthoudt gaat niet verloren.

Schriftuurlijk leiderschap kent deze visie, die onwankelbare trouw – nodig om te slagen – uitwerkt; zij verzekert de verantwoordelijkheden verbonden aan posities, waarin gevaren van allerlei soort gekend worden; zij leidt tot een diepere kennis aangaande de Here en Zijn Woord en aangaande de gemeenschap aan Zijn lijden, in Zijn dood en in Zijn opstanding. Het is een leven vol van **innerlijke** kracht en overwinning!

Goddelijke visie kan niet worden gekocht noch geleend. Zij wordt gegeven aan hen die, door de Heilige Geest, worden aangewezen voor het hoge ambt, welke Hij hen toevertrouwt. En... door Hem

aangesteld, zullen zij hebben op te treden; hetzij als herders, hetzij als evangelisten, hetzij als leraars, om zodoende leiding te geven naar Zijn Woord en onder de machtige, gezegende zalving van Zijn Geest.

28 De Gemeente dient dit even zo goed te beseffen als haar leiders zelf; want door dit te erkennen zal dit de Gemeente op de knieën doen gaan om deze geroepen levens dagelijks op te dragen voor Gods genadetroon. De gemeenteleden, zowel plaatselijk als overal elders, moeten overtuigd zijn – door het Woord en de Geest – dat alles wat in verband staat met Schriftuurlijk leiderschap niet alleen komt te rusten op de schouders van hen, die daartoe geroepen zijn, maar even zo goed moet worden gedragen door de volhardende gebeden van Gods heiligen.

Met **overtuiging** bedoelen wij die diepe overtuiging van de “geestelijke dingen”! Déze overtuiging wordt in de ziel geplant door de Heilige Geest. Zij wijkt niet voor tegenstand, zij wordt niet “op en neer” bewogen, ook niet “heen en weer” als riet in de wind (zie Luk. 7:24). Zulk een overtuiging doorstaat de proef van elke teleurstelling en deze overtuiging – die enkel en alleen **de onzichtbare, de eeuwige, de onzienlijke dingen** betreft – stempelt elke bediening in het Lichaam van Christus tot een dynamische bediening. Mannen Gods bleven staan: fier, vrijmoedig en onverschrokken, zowel voor het Sanhedrin als voor koningen, stadhouders en keizers.

Maar daar is nog meer.

29 Een “boodschap”, die zulk een overtuiging ten grondslag heeft, is nooit in de mineur-toon, nooit onzeker, altijd vastomlijnd en nooit (van tevoren) eerst “op schrift gesteld”! Wij kennen deze Goddelijke ordening: eerst “visie” en dan de “overtuiging”. De eerste baart de tweede; en de kracht van de tweede bepaalt de klaarheid (de zuiverheid) van de eerste. Eerst moet zulk een overtuiging aanwezig zijn, wil vertrouwen worden gekend. Ik spreek uit ervaring.

Wanneer de arbeider Gods de eenmaal ontvangen overtuiging laat varen (het zou kunnen zijn dat zijn getrouwheid te wensen overlaat, waardoor de visie als het ware uitdooft, òf hij laat zich overreden door menselijke manipulaties of anderszins!), zo zal hij zelf spoedig afwijken van de waarheid en dan zal zijn daad hem beroven van het eerst in hem gestelde vertrouwen. De praktijk leert ons deze lessen... Ik ken persoonlijk, gedurende vele jaren, een evangeliste die (omdat andere begeerten haar leven gingen vullen) de van Godswege ontvangen overtuiging aangaande de Schriftuurlijke leringen weer verwierp!

Waarlijk, “uitvluchten” mogen ons tijdelijk verlossen uit benauwende omstandigheden, maar het uiteindelijke resultaat zal zijn: **verlies van zelfrespect en het verzwakken van moraal en geestelijke invloed.** Inderdaad eisen dergelijke “misdadige overtuigingen” zware straffen, welke niet kunnen

worden ontweken. Ook in dit licht is de arbeider zijn loon waardig. Gods molens malen veelal langzaam, maar... zeker. Hier hebben wij beide in beschouwing genomen: overtuiging en onbewogenheid (= standvastigheid).

CJH Theys

(1903 – 1983)

Digitaal uitgewerkt door A. Klein

EINDE deel 5

“Indien (Goddelijke) openbaring (van de Bijbel, Gods Woord) ontbreekt, verwildert het volk (ook het volk van God).”

Spreuken 29:18a (NBG)

***“Mijn volk gaat te gronde door het gebrek aan kennis (aan-
gaande God en Zijn Woord).”***

Hosea 4:6a (NBG)